

ה"ת 26885/10 - סלים נזאל נגד רשות הטבע והגנים ירושלים

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 14-10-26885 נזאל נ' רשות הטבע והגנים ירושלים
תיק חיזוני:

בפני כב' השופטת שושנה פינסוד-כהן
סלים נזאל ע"י ב"כ עוה"ד אמל פלאח
מבקשים נגד
רשות הטבע והגנים ירושלים
משיבים

החלטה

1. המבוקש הגיש בקשה להחזרת תפוסים בהתאם להוראות סעיף 35 לפיקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) התשנ"ח-1998. המדובר ברובה ציד, רשיון ציד, רשיון נשק, תיק בד אדום, נרתיק מנומר של רובה, חגורה מעור שחורה לכדורים.
2. התפוסים נתפסו ביום 27.9.13 במסגרת חקירה בגין חדש לביצוע עבירות ציד בלתי חוקי. יש לציין כי ביום 5.3.14, נתנה החלטת בית משפט השלום בירושלים בבקשתה להארכת תקופת אחיזת הפריטים והבקשת התקבלה כאשר ביתה משפט הורה על ארכת התקופה ב- 180 ימים נוספים. קרי ביום 14.9.14, לכל היוטר תמה תקופת האחזקה על פי החלטת בית המשפט.
3. המשיבה לא הגישה כל בקשה נוספת להארכת תקופת האחזקה לא בתוך התקופה הקבועה על ידי בית המשפט ולא לאחריה. למעשה בקשהה נשמעה לראשונה רק במסגרת תגובגה בעלפה בדיון בבית המשפט, לבקשת המבוקש להשבת התפוסים, בתום תקופת האחזקה החוקית.
4. המבוקש מצין כי אחיזת התפוסים פוגעת בזכותו קניין שלו, לא הוצאה כנגדו כל ראייה ממשית הקוסרת אותו לביצוע העבירות, הוא מחזיק בראשון ציד וכלי ירייה וכן ברובי ציד מאז שנת 1993. הדברים אינם דרושים כראיות ומולן לכל אחיזת התפוסים נוגדת את החוק ואת החלטות בית המשפט.
5. המשיבה מצינה ונפרטה את החשדות נגד המבוקש על פיין הינו חשוד בצד חוגלות, חייה אסורה מצד ובביצוע הצד במרחב קטן מ- 500 מ' מתחום יישוב. קיימת חוות דעת של מעבדה על פי התרמיילים

אשר נמצאו בשטח נורו מثار הנשך התפוס.

עוד מצינית היא כי רישון הצד של המבוקש פג, לאור החקירה המתנהלת נגדו. ברור העלה כי רישונות הנשך של המבוקש גם הם בוטלו.

בטיעוניה בעל פה, בקשה כאמור ב"כ המשיבה להאריך תקופת אחזקת התפוסים.

6. לבית המשפט הסמכות להאריך תוקף אחזקת תפוסים גם מעבר לששה חודשים, אם מוגשת בקשה כאמור, גם לאחר תום התקופה. ראה למשל בש"פ 5564 **אהוד טננבאום ואח' נ. מ"י** החלטת כב' השופטת חיות מיום 18.9.14.

מסכימה אני כי דרך לעשות כן היא באמצעות בקשה מסודרת של משיבה, וראוי הוא כי עוד במהלך תקופת האחזקה. לאחרת נמצאת היא כדי שמחזיקה בחפציו של אזרח שלא כדין. זה המקירה אשר בפנינו. אין ספק כי המשיבה מחזיקה בחפציו של המבוקש שלא כין, ללא כל אסמכתא חוקית לכך. יתרה מכך, לא מצאה היא לנכון, גם לא לאחר הגשת בקשתו של המבוקש לפנות בבקשתה מתאימה בדיעד, להאריך תוקף אחזקת התפוסים, אלא בטיעוניה בעל פה בבית המשפט.

7. יחד עם זאת איני מוצאת כי יש בכך כדי לגרום להוראה מידית להשבת התפוסים, אלא יש לאזן חוסר חוקיות זו יחד עם מכלול הנسبות בתיק.

ניתן ללמידה לעניין זה מהחזקתו של אדם במעצר מעבר לתקופה הקבועה בחוק כאשר מובא בו בא בפני שופט באיחור. לעניין זה כתוב כב' השופט חשי בש"פ 6836/99 **טלעת אלרוואי נ' מדינת ישראל, דינים עליון, כרך נז, 126.**

"**מסקנה: גם אם אירעה תקלת וחשוד הובא להארcit המעצר לאחר עבר המועד, לא היה בית-משפט השלום רשאי להעתלם מן החומר שלפנינו. שומה היה עליו לדון בבקשת המעצר לגופה; לדון - ולהחליט בה. אירוע דומה אירע בעבר, ואמר על-כן השופט ברק בב"ש 608/85 מדינת ישראל נ' לינז'ר, פ"ד לט (2) 783; 784:**

'**מבין אני לנפש השופט, אשר ביקש להביע את מורת רוחו על האיכון בהבאותו של המשיב. עם זאת, אין בידי להצדיק את החלטתו. התנהוגותם הבלתי רואיה של השלטונות היא עניין אחד, וההחלטה השיפוטית של בית המשפט היא עניין אחר. אין בית-משפט 'מעוניין' את המשטרה בכך שהוא מורה על שחרורו של עצור בלי לעין בחומר החקירה ובלא להתחשב במידת הפגיעה באינטרס הציבורי אם לא עוצר. הנענש הוא הציבור כולם. אין לי אלא לחזור על דברים שאמרתי בב"ש 204/82 [לא פורסם]: ו' אין ספק כי שרשרא של מחדלים מנהליים הביאה לידי כך שנמנע מבית המשפט למלא את תפקידו השיפוטי במועדו. יחד עם זאת, אין אני סבור כי בנסיבותיו של המקירה שלפנינו מוצדק הוא להביע את ביקורתו של בית המשפט על מחדלים**

אליה בדרך של שחרור המשיב ממעצר. במקרה כגון זה, על בית המשפט לשקלול מחד גיסא את חומרת המעשה המיוחס למשיב ואת הפגיעה באינטרס הציבורי אם יורה על שחרור ממעצר, ומайдך גיסא, את האינטרס הציבורי הנובע מהצורך להבטיח כי הוראותיו של בית המשפט יקיימו כתובן ובלשונן'.

אייזון צזה לא נעשה על-ידי בית המשפט, אשר הורה לשחרר את המשיב ללא לבדוק כלל את נסיבות העניין... בנסיבות אלה נראה לי, כי אין מנוס מקבלת העורר וمبיטול החלטה".

8. משמעות הדבר היא כי קל וחומר כשבוקין ברכוש ולא בחירותו של אדם על בית המשפט לשקלול את ההחלטה וחומרתה, מבלתי להקל בה ראש, אך מנגד אל לו לבית המשפט להתעלם מיתר השיקולים אשר מונחים לפניו.

9. במקרה אשר לפני קיימים חדשות המבוססים אף על דוחות מעבדה לפייהם בוצעו עבירותה קשותות בשתק. עבירות המסתכנות ערכי טבע וכן שלומים של בני אדם. במצב דברים זה יש לאפשר למשיבה למצות ההליכים, אולם, יש לקבוע לה מועד קצוב וקרוב לכך, שכן לא הונח לפני כל טעם מספק להתראות ההליכים.

10. לפיך, הנני קובעת כי היה ועד ליום 15.12.16, לא יוגש כתב אישום, ישבו התופסים לידי המבקש. באשר לנשך ורישון נשך, השבתם כפופה להציגת רשיון נשך תקף.

המציאות תשליך העתק החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, כ"ד חשוון תשע"ה, 17 נובמבר 2014, בהעדך
הצדדים.